

**Комунальний заклад вищої освіти
«Дніпровська академія музики» Дніпропетровської обласної ради»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор ВСП «Фаховий музичний
коледж» КЗВО «Дніпровська
академія музики» ДОР»

Олена ПОТОЦЬКА

«29» серпня 2025 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА
НОРМАТИВНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«АНАЛІЗ МУЗИЧНИХ ТВОРІВ»**

Освітньо-професійний ступінь – Фаховий молодший бакалавр

Галузь знань – В Культура, мистецтво та гуманітарні науки

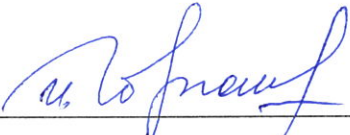
Спеціальність – В5 Музичне мистецтво

Освітньо-професійна програма – «Музичне мистецтво»

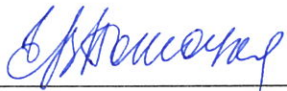
**Д н і п р о
2 0 2 5**

Розробник: Брондзя Валентина Миколаївна, викладач-методист циклової комісії «Теорія музики».

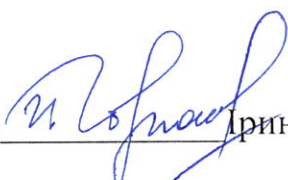
Робоча програма нормативної навчальної дисципліни «Аналіз музичних творів» відповідає стандарту фахової передвищої освіти України, галузі знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки, спеціальності В5 Музичне мистецтво, освітньо-професійній програмі «Музичне мистецтво» 2025 року, навчальним планам підготовки здобувачів освітньо-професійного ступеня Фаховий молодший бакалавр 2025–2026 навчального року (на основі базової середньої освіти), методичним рекомендаціям Міністерства освіти і науки України (лист 1/9-434 від 09.07.2018 року «Щодо рекомендацій з навчально-методичного забезпечення»).

Гарант ОПП Ірина ГОРЧАКОВА

Робоча програма нормативної навчальної дисципліни «Аналіз музичних творів» відповідає стандарту фахової передвищої освіти України, галузі знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки, спеціальності В5 Музичне мистецтво затверджено та введено в дію рішенням методичної ради ВСП «Фаховий музичний коледж» КЗВО «Дніпровська академія музики» ДОР» (протокол № 1 від «29» серпня 2025 року).

Голова ради Олена ПОТОЦЬКА

Робоча програма нормативної навчальної дисципліни «Аналіз музичних творів» відповідає стандарту фахової передвищої освіти України, галузі знань В Культура, мистецтво та гуманітарні науки, спеціальності В5 Музичне мистецтво розглянуто і схвалено на засіданні циклової комісії «Теорія музики» ВСП «Фаховий музичний коледж» КЗВО «Дніпровська академія музики» ДОР» (протокол № 1 від «28» серпня 2025 року).

Голова циклової комісії «Теорія музики» Ірина ГОРЧАКОВА

1. Опис навчальної дисципліни

<i>Найменування показників</i>	<i>Галузь знань, спеціальність, освітньо-професійна програма, рівень освіти</i>	<i>Характеристика навчальної дисципліни</i>
Кількість кредитів ЄКТС– 3	Галузь знань – В Культура, мистецтво та гуманітарні науки	Нормативна
Загальна кількість годин – 90	Спеціальність – В5 Музичне мистецтво	Рік підготовки – III - IV
Тижневих годин: аудиторних – 1 самостійної роботи – 0,5-1	Освітньо-професійна програма - «Музичне мистецтво»	Семестри – VI - VIII
Вид контролю – екзамен (VIII семестр)	Рівень освіти – фахова передвища освіта Освітньо-професійний ступінь – Фаховий молодший бакалавр	Практичні заняття – 54 години
		Самостійна робота здобувачів освіти –36 годин

2. Мета, завдання, компетентності та програмні результати навчання

2.1. Мета курсу “Аналіз музичних творів” – виховання у здобувачів освіти сприйняття музичної форми як живого процесу, розуміння логіки музичної форми, єдності та взаємообумовленості форми та змісту.

Завдання курсу:

2.2. Завдання:

- виховання у здобувачів повноцінних естетичних оцінок та критеріїв;
- формування їх музичного мислення, почуття стилю, творчих здібностей, що у комплексі складає основу для усвідомлення художнього змісту музичних творів крізь аналіз їх композиційних форм та виразних засобів;
- розвиток вміння користуватися всіма доступними джерелами знань, самостійно добирати матеріал до реферату, доповіді, самостійної роботи;
- опанування алгоритмів визначення предмету, структури, функції, принципів, методів, основних категорій аналізу музичних творів як науки;
- розвиток вміння оцінки особливостей композиції музичного твору в історико-стилістичному контексті;
- володіння практичними навичками аналізу музичних творів в єдності

форми та змісту.

2.3. Компетентності:

Інтегральна компетентність ((ІК))

ІК Здатність вирішувати типові спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері музичного мистецтва або у процесі навчання, що вимагає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, історії мистецтва, музичного виконавства та педагогіки, та може характеризуватися певною невизначеністю умов; нести відповідальність за результати своєї діяльності; здійснювати контроль інших осіб у визначених ситуаціях.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 5. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 8. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.

Спеціальні компетентності (СК):

СК 4 Здатність використовувати спеціалізовані знання з теорії, історії та методології музичного мистецтва.

СК 5 Здатність демонструвати професійні навички та уміння в музично-теоретичній / виконавській / педагогічній / організаційно-творчій діяльності.

СК 8 Здатність оперувати професійною термінологією.

2.4. Програмні результати навчання (РН):

РН 5 Застосовувати аналіз та синтез для розв'язання інтерпретаційних завдань, абстрактно і творчо мислити.

РН 6 Визначати зміст, форму, жанрово-стильові особливості музичного твору як на слух, так і при вивченні нотного тексту.

РН 8 Розпізнавати різні компоненти музичної мови.

РН 13 Використовувати професійну термінологію під час виконання творчих та навчальних завдань.

2. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Вступ. Аналіз музичних творів як предмет і наукова дисципліна.

Музика як вид мистецтва; її специфіка. Особливості різних видів мистецтв. Відзнака виражальних можливостей музики від можливостей інших видів мистецтва. Різниця в характері і засобах зображення, передачі змісту.

Музика програмна і непрограмна. Розуміння змісту твору і задуму автора. Вміння бачити, слухати і розуміти всю цілісність та окремі фрагменти побудови. Оцінка та сприйняття твору як матеріалізація змісту в художній формі. Методи аналізу як система загальних і специфічних принципів і підходів до дослідження музичних творів. Системний підхід, принцип історизму, принцип відповідності методів об'єкту дослідження. Всебічний, комплексний (цілісний) тип аналізу як відносно повне дослідження музичного твору в єдності його змісту і форми. Процес аналізу та його техніка. Мета

аналізу – виявлення типового та індивідуально-неповторного у творі на тлі стильових та жанрових зв'язків з іншими музичними творами. Формулювання висновків з аналізу.

Тема 2. Зміст та форма; стиль та жанр, їх класифікація.

Взаємозв'язок форми та змісту в музичному творі. Неповторність форми кожного твору. Еволюція музичних форм як результат історичного процесу пошуків композиторами нових змістових ідей та формотворчих засобів.

Музичний стиль як сукупність усіх властивостей музики композитора, доби, напряму, яка проявляється в комплексі відмінних характерних ознак та підкреслює індивідуальну неповторність творчості.

Багатогранність використання поняття стиль:

- історико-естетична категорія;
- стиль індивідуального композиторського письма;
- певної композиторської школи;
- певної національної музичної культури;
- певного жанру.

Широкі та вузькі поняття стилю. Стилiстичні зв'язки та взаємодії в музиці. Стиль та стилізація.

Музичні жанри – типові види та різновиди музичних творів, що історично склалися. Класифікація жанрів за типами змісту, що визначається умовами виконання і сприйняття: театральні, концертні, масово-побутові. Культурні та обрядові жанри. Розмежування первинних і вторинних жанрів. Значення жанрового аналізу як об'єктивної основи для пояснення музичного змісту.

Тема 3. Засоби музичної виразності.

Засоби музичної виразності європейської системи музичної мови: мелодія, метроритм, гармонія (ладогармонічні засоби), темп, динаміка, регістр, тембр, фактура, артикуляція, жанр, форма.

Визначення понять мелодія і мелодика. Звуковисотні та ладогармонічні засади виразності мелодії. Типи мелодики, типи мелодичних рухів. Мелодична хвиля, вершина та мелодична кульмінація. Особливості аналізу мелодії.

Визначення понять метр і ритм. Типи метроритміки. Головна ознака відмінності, засоби регулярного та нерегулярного ритму. Виразність окремих ритмічних малюнків. Ритм у вокальній мелодиці. Ритмічний розвиток у формі.

Особливості художньої дії гармонії. Виразна (колористична) і логічна (конструктивна) функції гармонії. Прояв виразності гармонії у певних жанрах. Гармонічні засоби формоутворення. Гармонія та композиційні функції.

Поняття фактури як малюнка побудови музичної тканини. Типи фактури. Функції голосів у гомофонно-поліфонічній фактурі. Основні типи фактурного малюнка: фігурації та дублювання. Види фігурацій, фігураційний тематизм. Фактура і синтаксис. Окремі виразні прояви фактури.

Тема 4. Масштабно-тематичні структури. Функції частин музичної форми та типи викладу.

Розчленування музичної форми. Поняття цезури. Основні та допоміжні засоби розчленування. Періодичність як фактор розчленування. Масштабно-тематичні (мелодико-синтаксичні) структури: періодичність, ряд періодичностей, дроблення, складення, дроблення з замиканням, завершальна перемінна, ненормативні структури, їх виразність. Мотив як конструктивна одиниця музичної форми. Класифікація мотивів.

Поняття про функції частин музичної форми. Функції частин: експозиційна, серединна, заключна, репризна, сполучна, вступна. Функції загальні і місцеві. Перемінність функцій. Поліфункціональність як результат суміщення загальних і місцевих функцій. Типи викладення (експозиційний, серединний та заключний) та їх характерні ознаки. Можливість об'єднання типів викладення. Класифікація музичних форм на основі тематичного наповнення і структурної будови.

Тема 5. Музична тема та засоби її розвитку. Поняття музичного тематизму.

Музична тема як образно-структурна та інтонаційна одиниця музичного цілого. Її будова, розподіл на фрази, мотиви. Тема у творчості композиторів бахівського періоду, віденських класиків, романтиків, в ХХ-ХХІ столітті. Масштаби та форми теми (період, проста форма – в рефренах рондо, у темах варіацій, тема у формі речення, у вигляді фрази чи мотиву; лейтмотив, мікротематизм). Фактурний виклад теми. Тема і загальні форми руху.

Принципи тематичного розвитку та формоутворення: повторення, варіювання, розробка, похідний контраст, контраст-зіставлення, розгортання. Особливості тематичного розвитку в різних стилях та їх виражальне значення. Багаторівневість принципів сучасного формобудування.

Тематизм – визначення поняття, його характеристика. Монотематизм.

Тема 6. Період.

Період як форма викладення відносно закінченої музичної думки, завершеної каденцією у початковій або новій тональності. Застосування періоду, його роль в музиці. Межі періоду. Характерні ладо-тональні та гармонічні особливості побудови періоду. Місцеположення періоду у формі. Членування періоду на речення, фрази, мотиви. Ознаки закінчення періоду. Типова побудова періоду.

Класифікація періодів по структурі:

нормативний або ненормативний;

за тематизмом: повторної або неповторної будови;

за тональним планом: однотональний, з відхиленнями, або модулюючий;

за закінченням: зімкнений або розімкнений.

Особливі види періоду: складний, повторений, період типу розгортання.

Критерії характеристики типів періоду при аналізі: тематичний зміст, особливості структури, тематизму, гармонічна і ладотональна характеристики, загальне функціональне призначення.

Тема 7. Прості форми.

Поняття простої форми. Загальна характеристика. Композиційний зміст. Виразальні можливості. Основні властивості, різновиди, розповсюдження. Класифікація простих форм.

Проста двочастинна форма. Походження. Класифікація. Композиційні особливості. Принцип будови. Генезис форми, використання. Різновиди. Будова кожної частини. Поняття середини ("третьої чверті" форми), репризи. Повтори частин. Допоміжні частини. Вступ і закінчення.

Проста тричастинна форма. Принципи будови, застосування. Основні різновиди. Будова кожної частини. Прийоми побудови середини. Друга частина – розвинута середина однотемної форми або контрастна середина двотемної форми. Різні типи реприз: точні (статичні) і зі змінами. Відмінність тричастинної форми від двочастинної репризної. Службові частини-зв'язки, вступи, заключення, коди. Повтори частин. Особливі різновиди простої тричастинної форми: трип'ятичастинна форма, подвійна тричастинна форма, нерепризна тричастинна форма (з тональною репризою).

Малі вокальні форми. Співвідношення поетичного тексту та музики. Типи мелодики. Специфічні форми вокальних творів. Жанри. Змістовна та конструктивна роль супроводу.

Тема 8. Складні форми.

Поняття складної форми. Виникнення складних форм. Основні властивості форм (контраст музичних образів, чітке відокремлення частин тощо). Різновиди складних форм.

Складна тричастинна форма та її композиційна будова. Джерела формування складної тричастинної форми (італійська оперна арія *da capo*, тричастинна репризна послідовність вставних танців у старовинній сюїті, наприклад – Гавот I – Гавот II – Гавот I). Широке коло застосування.

Значення першої частини в формі, її побудова. Принципова композиційна ознака першої частини – форма, складніша за період (проста однотемна тричастинна, рідше – проста двочастинна, подальші історичні модифікації-ускладнення). Тональна і гармонічна завершеність у класичній музиці, нестійке чи модулююче закінчення в музиці подальших стилів.

Два типи середніх частин: "тріо" та "епізод" – основні властивості та жанрові ознаки, структурні особливості. Походження терміну "тріо". Поступове стирання суттєвої різниці між тріо та епізодом у музиці другої половини XIX–XXI ст. Особливі види середніх частин.

Реприза складної тричастинної форми – точна та змінена (типи змін). Додаткові (службові) частини. Різноманітність драматургічних функцій вступу та композиційні закономірності коди. Особливі різновиди складної тричастинної форми.

Складна двочастинна форма, її визначення. Типові образні контрасти. Варіанти будови: співставлення простої форми і періоду, простих форм, простої і складної. Різні співвідношення частин по їх вагомості у зв'язку з різними їх пропорціями і різноманітними функціями. Виразний зміст складної двочастинної форми та її використання в вокальній та інструментальній музиці.

Проміжні форми: варіанти будови.

Тема 9. Рондо.

Принцип та поняття рондо та рондо подібності. Форма рондо. Походження. Основні структурні складові. Назва частин. Рондо – форма та жанр. Основні історичні етапи розвитку рондо.

Старовинне рондо. Інші назви. Стилїстика, застосування. Будова, характерні особливості тонального плану, кількість частин, тематизм, незмінний повтор рефрену. Драматургія.

Класичне рондо: застосування, коло образів та характер тематизму, кількість частин, їх будова, характерні тональні співвідношення розділів. Роль сполучних побудов. Зміст та будова коди. Рондо і складна тричастинна форма. Деякі критерії відмінностей. Новації в драматургії класичного рондо. Розширення виразових можливостей рондо віденських класиків.

Післякласичне рондо – об'єднання під цією назвою форм, які належать до різних періодів. Застосування, характерні риси: формоутворення, кількість частин, їх будова, тональні співвідношення розділів.

Рондоподібні форми (широкий діапазон різновидів).

Тема 10. Варіації.

Поняття : варіаційність, варіантність, імпровізаційність. Можливі назви варіацій. Форма варіацій – походження, застосування. Композиційна основа. Специфіка теми варіаційної форми.

Класифікація варіацій.

Старовинні варіації типу “basso ostinato” : походження, жанрові ознаки, характеристика теми, принцип варіювання. Значення поліфонічних прийомів розвитку, групування окремих варіацій. Застосування форми варіацій на “basso ostinato” (чакона, пасакалія та інші).

Варіації на витриману мелодію: походження, жанрові ознаки, характеристика теми, принципи варіювання, застосування форми.

Класичні варіації: строги, орнаментальні, фігураційні, фактурні. Застосування у творчості композиторів кінця XVIII-XIX ст. Особливості образного змісту та структури теми. Засоби варіювання, можливість деяких відступів від традиційних обмежень. Кода та її характерні особливості. Групування варіацій, можливості утворення форми іншого плану. Засоби внутрішньої динамізації варіаційної форми.

Вільні післякласичні варіації: жанрово-характерні. Виникнення в епоху романтизму, застосування в музиці XIX-XX століть. Особливості варіювання (тональний план, методи розробки). Значення фінальної варіації. Риси сюїтності.

Подвійні варіації: їх виразні властивості та застосування. Засоби введення другої теми та порядок варіювання.

Темброві варіації.

Тема 11. Класична сонатна форма.

Сонатна форма як вищий тип гомофонної структури, яка відображає

динамічність процесу музичного мислення.

Походження, застосування, коло образів та жанрів.

Поняття сонатності, сонати, сонатної форми, сонатного циклу.

Характеристика кожного розділу сонатної форми:

експозиція – перший розділ сонати. Її образно-драматургічне значення. Будова експозиції, повторення (XVIII – початок XIX століть). Поняття “партії” та “теми”; характеристика головної, сполученої, побічної та заключної партій експозиції;

розробка – її драматургічна роль, типи тональних планів, методи розвитку, структура розробки, кульмінація, удавана реприза – ускладнення процесу розробки;

реприза – характерні тональні зміни, особливі види реприз;

кода – найбільш типові варіанти побудови, різні типи.

Тема 12. Різновиди сонатної форми.

Сонатна форма без розробки. Особливості побудови, характер тематизму та тип розвитку. Застосування. Причини відсутності розробки. Форма Adagio як менш поширений різновид сонатної форми без розробки із скороченою репризою (без побічної партії). Застосування цієї форми у повільних частинах сонатно-симфонічних циклів.

Сонатна форма з епізодом замість розробки. Внесення доповнюючого контрасту. Характер контрасту близький за типом до тріо. Введення епізоду прийомом співставлення. Масштаби, будова епізоду, характерний зворотний хід до репризи. Використання форми у фіналах і у повільних частинах.

Сонатна форма з подвійною експозицією – типова форма класичного концерту. Жанр концерту, принцип діалогічності: чергування solo і tutti. Відображення жанрових особливостей концерту – подвійна експозиція і каденція в перших частинах. Властивості однотональної оркестрової експозиції та звичайний тональний план другої (сольної) експозиції. Свобода форми концерту, віртуозний розмах, простота розробок, синтез двох експозицій в репризі. Розміщення сольної каденції.

Тема 13. Основні етапи еволюції сонатної форми. Старовинна сонатна форма.

Важливість вивчення історії виникнення, становлення і розвитку сонатної форми для аналізу музичних творів різних історичних стилів, для розуміння еволюції музичної мови.

Старовинна сонатна форма. Вклад Д. Скарлатті, Й. С. Баха, Г. Ф. Генделя та інших композиторів XVIII ст. у формуванні сонатної форми. Тісний зв'язок старовинної сонатної форми із старовинною двочастинною формою. Два основних різновиди старовинної сонатної форми.

Сонатна форма у віденських класиків. Остаточна кристалізація у Гайдна. Співіснування в його творчості старовинних, перехідних і класичних зразків сонатної форми. Переважання жанрово-інструментального тематизму.

Нові сторони сонатної форми у Моцарта. Принципи побудови сонатної

форми у Бетховена.

Основні тенденції розвитку сонатної форми в XIX-XX ст.

Зміни в драматургічній і композиційній частині складових сонатної форми. Нові жанри пов'язані із сонатністю: симфонічна поема, програмна симфонія, балада, баркарола, переосмислення жанрів концерту, скерцо, токати, фантазії. Виникнення індивідуалізованих варіантів сонатної форми.

Драматичний і ліричний симфонізм – як дві основні тенденції російського симфонізму, котрі взаємодоповнюють одна одну. Творча переробка традицій зарубіжної і російської класики у вітчизняній сонатній формі. Яскравий вияв національно-характерного начала у тематизмі, ладово-гармонічній стороні та у розробці музичного тематизму.

Рондо-соната(оглядово). Загальна характеристика. Стійке поєднання ознак сонатної форми та форми рондо. Визначення з точки зору рондальності та з точки зору сонатності. Риси рондо та сонати.

Походження, застосування головним чином у фіналах концертів, сонат, як виняток – у симфоніях. Характер музики.

Композиційні особливості. Побудова розділів, тональні плани.

Різновиди форми – з епізодом і розробкою. Кода – її узагальнююча функція у творі.

Тема 14. Циклічні форми.

Загальні властивості циклічних форм як форм, що об'єднують єдиним задумом різні контрастні частини. Види циклів.

Сюїта – зародження у XVI ст. в Італії, Франції; старовинна сюїта, сюїта другої половини XVIII ст., нова сюїта, симфонічна сюїта, сюїта з опер, балетів, хорова сюїта та інші.

Сонатно-симфонічний цикл – глибина змісту, складність розвитку, цілісність композиції. Походження, застосування, різновиди. Кількість частин, їх форма, тональний план циклу.

Вокально-симфонічні циклічні твори. Ораторія та кантата, їх особливості, риси подібності та відмінності.

Тема 15. Поліфонічні форми та жанри.

Поліфонічне багатоголосся. Значення термінів “поліфонія”, “контрапункт”. Поліфонія строгого та вільного стилів. Взаємовплив поліфонічних та гомофонних форм.

Основні виразові формотворчі засоби поліфонії. Імітація, канон. Засоби трансформації поліфонічної теми.

Інвенція. Фуга – вища поліфонічна форма. Композиційні елементи, основні розділи форми, різноманітність композиційних рішень, застосування фуги, фугетта.

Тема 16. Контрастно-складені, вільні, змішані форми. Концентрична форма.

Визначення контрастно-складеної форми. Поєднання якостей циклічної та одночастинної форм. Історичне формування контрастно-складеної форми в опері, ораторії та інструментальній музиці XVII ст. Класифікація форм. Кількість частин та їх будова. Засоби контрасту, фактори єдності. Застосування.

Створення вільних та змішаних форм на підставі комбінування або модифікації різних принципів формоутворення, відсутність чіткого розмежування. Змішана – форма, в якій присутні ознаки двох або кількох форм. Сполучення форм: сонатної та циклічної, сонатної та варіаційної, сонати та фуги.

Вільна – форма індивідуального типу, яка не відповідає існуючим нормам будь-якої з відомих форм. Різноманітність вільних форм в музиці ХХ ст.

Характеристика жанрів: фантазія, рапсодія, поема.

Концентрична форма – визначення. Умовна літерна схема. Особливості побудови частин, застосування в музиці.

Тема 17. Вокальні форми та специфіка їх аналізу.

Виразність вокальної музики. Взаємодія поетичного тексту з вокальною мелодією. Типи мелодики. Функції супроводу. Фактура. Інструментальні фрагменти у вокальному творі. Взаємодія поетичного і музичного синтаксису. Поняття: стопа, вірш, строфа. Засоби створення зустрічного ритму. Загальні композиційні закономірності вокального формоутворення. Характеристика особливостей викладу в основних розділах вокальних форм.

Особливості формоутворення загальних (інструментальних) форм у вокальній музиці. Специфічні форми вокальної музики: куплетна, куплетно-варіантна, куплетно-варіаційна, строфічна форма (форма наскрізного розвитку). Вокальний цикл. Сюжетний і безсюжетний типи циклів. Свобода побудови, засоби музичної єдності. Кантатно-ораторіальні форми в європейській музиці

Тема 18. Оперні форми.

Опера як синтетичний жанр. Вплив тексту і сценічної дії на принципи формотворення, провідна роль музичної драматургії.

Різноманітні типи оперної композиції:

- опера номерної будови;
- музична драма (речитативна опера наскрізної дії);
- змішаний (синтетичний) тип.

Складові елементи опери: речитатив (як тип вокальної мови і як форма), арія, ансамбль, хор, оркестрові епізоди. Різні співвідношення речитативного і кантиленно-мелодичного елементів у різних типах опер. Поняття музичної драматургії опери, музичної композиції. Різноманітне співвідношення власне музичних і сценічних закономірностей. Музична єдність опери в цілому. Специфічні види оперних репріз. Єдиний мотивно-тематичний розвиток в опері. Лейтмотив - різні види і драматургічні функції. Виразове і формотворче значення тональних планів і модуляцій в опері.

Характерні форми оперних сцен (акт, картина, сцена). Специфічне відбиття загальних закономірностей музичних форм в умовах сценічної дії. Репризні форми. Безрепризні контрастно-складені форми. Сцени наскрізного розвитку.

4. Структура (тематичний план) навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин					
	Усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	сам
1	2	3	4	5	6	7
Третій рік навчання. Семестр 6.						
Тема 1. Вступ. Аналіз як предмет і наукова дисципліна.	4		2			2
Тема 2. Зміст та форма, стиль та жанр.	5		2			3
Тема 3. Засоби музичної виразності.	5		3			2
Тема 4. Масштабно-тематичні структури. Функції частин та типи викладу.	3		2			1
Тема 5. Музична тема та засоби її розвитку.	4		2			2
Тема 6. Період.	6		4			2
Тема 7. Прості форми.	5		3			2
Тема 8. Складні форми.	6		3			3
Усього годин – семестр 5.	38		21			17

Четвертий рік навчання. Семестр 7.						
Тема 9. Рондо.	7		5			2
Тема 10. Варіації.	8		5			3
Тема 11. Класична сонатна форма.	6		4			2
Тема 12. Різновиди сонатної форми.	5		2			3
Тема 13. Основні етапи еволюції сонатної форми. Рондо-соната.	3		1			2
Усього годин - семестр 7.	29		17			12

Четвертий рік навчання. Семестр 8.						
---	--	--	--	--	--	--

Тема 14. Циклічні форми.	5		4		1
Тема 15. Поліфонічні форми та жанри.	7		4		3
Тема 16. Контрастно-складені, вільні та змішані форми. Концентрична форма.	3		2		1
Тема 17. Вокальні форми та специфіка їх аналізу.	5		4		1
Тема 18. Оперні форми.	3		2		1
Усього годин – семестр 8.	23		16		7
Усього годин	90		54		36

5. Теми лекційних занять навчальним планом не передбачені.

6. Теми лабораторних занять навчальним планом не передбачені.

7. Теми індивідуальних занять навчальним планом не передбачені.

8. Самостійна робота

№ з/п	Зміст самостійної роботи	Кількість годин
1	Ознайомлення з базовою літературою та понятійним апаратом предмета «Аналіз музичних творів». Зробити класифікацію видів мистецтва.	2
2	Заповнення таблиці зі стилів, жанрів та форм. Створення таблиці «Композитор-стиль».	3
3	Аналіз виражальних засобів у творах, наведених в «Методичних рекомендаціях до самостійної роботи».	2
4	Охарактеризувати структури підсумовування, дроблення, та дроблення із замиканням у творах з фаху.	1
5	Зробити варіанти музичної теми (4-8 тактів): орнаментация, збільшення, зменшення, жанрова трансформація зміна метру та ритмічного малюнку (марш, полька, вальс), зміна ладу, зміщення сильних та слабких долей, ракохід, дзеркальне звернення.	2
6	Зробити комплексний аналіз твору у формі періоду (за фахом або з педагогічного репертуару).	2
7	Зробити комплексний аналіз твору у простій формі (за фахом або з педагогічного репертуару).	2
8	Зробити комплексний аналіз твору у складній формі (за фахом або з педагогічного репертуару).	3

9	Заповнити таблицю «Порівняння різновидів рондо». Зробити комплексний аналіз твору у формі рондо.	2
10	Заповнити таблицю «Порівняльна характеристика за видами варіацій». Зробити комплексний аналіз твору у формі варіацій.	3
11	Намалювати схему нормативного тонального плану класичної сонатної форми. Зробити комплексний аналіз твору у сонатній формі (за фахом).	2
12	Зробити комплексний аналіз твору у формі класичного концерту.	2
13	Зробити комплексний аналіз твору у старовинній сонатній формі або формі рондо-сонати.	2
14	Заповнити таблицю «Характеристика обов'язкових танців старовинної сюїти». Зробити загальну характеристику твору циклічної форми.	1
15	Зробити комплексний аналіз поліфонічного твору (за фахом).	3
16	Зробити комплексний аналіз твору у контрастно-складеній, вільній, змішаній або концентричній формі.	1
17	Зробити комплексний аналіз вокального твору (романсу, пісні, балади тощо).	1
18	Зробити комплексний аналіз оперного твору (арії, каватини тощо).	1
	Всього за навчальним планом	36

9. Індивідуальні завдання навчальним планом не передбачені.

10. Методи та технології навчання

Методи навчання – взаємодія між викладачем і здобувачами освіти, під час якої відбувається передача та засвоєння знань, умінь і навичок від викладача до здобувача освіти, а також самостійної роботи здобувача.

При проведенні визначених планом видів занять використовуються такі методи:

1. Під час викладення навчального матеріалу:
 - словесні (бесіда, пояснення, розповідь, інструктаж);
 - наочні (ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження);
 - практичні (вправи, практичні роботи, дослідні роботи).
2. За організаційним характером навчання:
 - методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності;
 - методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності;
 - методи контролю та самоконтролю у навчанні;
 - бінарні методи навчання.
3. За логікою сприймання та засвоєння навчального матеріалу:
 - індуктивно-дедукційні;
 - репродуктивні;

- прагматичні;
- дослідницькі;
- проблемні тощо.

11. Методи та критерії оцінювання

Для оцінювання запланованих програмних результатів навчання використовуються усний та письмовий методи оцінювання у формі практичних завдань. Під час оцінювання обов'язково враховується індивідуальна траєкторія кожного здобувача освіти.

Вивчення дисципліни передбачає проведення поточного, семестрового та підсумкового контролю.

Поточний контроль включає до себе перевірку засвоєння матеріалу тем курсу згідно з тематичним планом шляхом виконання практичних завдань.

Методи усного контролю використовуються для оцінювання наступних форм роботи: відповіді на базові теоретичні питання по кожній темі (з урахуванням спеціалізації та рівня групи), образно-емоційна та теоретична характеристика засобів музичної виразності, особливості їх взаємодії у творах, вибраних викладачем, виконання творчих завдань: створення музичних фрагментів, імпровізація на фортепіано в заданому стилі або жанрі, виступ з анотацією твору з педагогічного репертуару або фаху (за окремим планом) та аргументований захист власної концепції.

Методи письмового контролю пов'язані з виконанням наступних практичних завдань: тестування, заповнення таблиць по окремим темам (Жанр, стиль, музична форма, Жанри різних видів мистецтв, Різновиди рондо, Порівняння типів варіацій та інші), тематична робота по заданому зразку, слухова робота по варіаційній формі, оформлення схем–записів, аналізів творів, про які йшла мова в класі. Завдання створюються згідно з темами курсу.

Семестровий контроль проводиться з метою визначення результатів навчання та здійснюється наприкінці кожного семестру в терміни, що встановлені навчальним планом. У разі активної роботи здобувача протягом семестру та виконання всіх завдань відбувається автоматичне оцінювання. В іншому випадку (пропуски занять, відсутність виконаних робіт, незадоволеність власними результатами) форми семестрового контролю визначаються індивідуально на потребу здобувача / викладача у встановлені терміни.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання та здійснюється в останньому семестрі в терміни, що встановлені навчальним планом, у формі екзамену. Вимоги до підсумкового контролю складаються з наступних складових:

- тестування;
- визначення музичної форми та її різновиду за умовною схемою;
- бліц-аналіз твору з репертуарної програми здобувача (потрібно визначити національну школу, час, стиль композитора, жанр, форму конкретного твору).

Самооцінювання та взаємооцінювання є важливими компонентами освітнього процесу, що сприяє формуванню відповідальності та усвідомленого ставлення до навчання.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів фахової передвищої освіти визначаються Положенням про систему оцінювання якості навчальних досягнень здобувачів освіти в Дніпровській академії музики.

Критерії оцінювання знань і компетентностей з навчальної дисципліни:

Оцінка «А» («відмінно»):

у випадках, коли здобувач фахової передвищої освіти виявляє системні знання з дисципліни, глибоко й впевнено засвоїв весь матеріал, демонструє високий рівень володіння теоретичними знаннями, точно і досить докладно аналізує музичний твір, його стильовий напрям, жанр, форму, образний зміст, музично-виразні засоби та прийоми розвитку; самостійно використовує набуті знання, вміння та здібності в музичній діяльності.

Оцінка «В» («дуже добре»):

у випадках, коли здобувач фахової передвищої освіти знає програмний матеріал, не допускає суттєвих помилок у відповідях на теоретичні питання, чітко визначає і обґрунтовує шляхи застосування теорії на практиці, демонструє досить докладний аналіз музичного твору, його стиль, жанр, образно-емоційний зміст, загальну форму, музично-виразні засоби і прийоми розвитку, але допускає незначні помилки, окремі неточності, які може самостійно виправляти.

Оцінка «С» («добре»):

у випадках, коли здобувач фахової передвищої освіти вільно володіє навчальним матеріалом, не допускає суттєвих помилок у відповідях на теоретичні питання, володіє навичками при виконанні практичних завдань, але має окремі труднощі, виконуючі комплексний аналіз музичного твору, вірно визначає загальну форму твору, його стиль, жанр, образний зміст і музично-виразні засоби, але не може виокремити індивідуальні особливості трактування жанру, форми, головних прийомів викладення та розвитку музичного матеріалу.

Оцінка «D» («задовільно»):

у випадках, коли здобувач фахової передвищої освіти засвоїв початковий матеріал недостатньо, погано орієнтується в окремих положеннях,

припускається помилок або неточностей у формулюваннях, має складнощі при виконанні практичних завдань. Порушує логіку та послідовність аналізу музичного твору. Вірно визначені форма та жанр в цілому, але основні музично-виразні засоби, прийоми викладення та розвитку тематичного матеріалу не визначені. Аналіз досить поверхневий.

Оцінка «E» («достатньо»):

у випадках, коли здобувач фахової передвищої освіти засвоїв початковий матеріал недостатньо повно, не володіє теоретичними знаннями щодо значної частини дисципліни та навичками при виконанні практичних завдань. Загальна форма музичного твору визначена дуже приблизно, або не зовсім вірно. Більша частина комплексного аналізу не виконана. Судження поверхневі, мало аргументовані.

Оцінка «FX» («незадовільно з можливістю повторного складання»):

у випадках, коли здобувач фахової передвищої освіти знає незначну частину навчального матеріалу, не може відповісти на теоретичні питання, з великими труднощами виконує аналіз музичного твору припускається суттєвих помилок у трактуванні жанру та форми, засобів музичної виразності.

Оцінка «F» («недостатньо з обов'язковим повторним вивченням дисципліни»):

у випадках, коли здобувач фахової передвищої освіти не має будь-яких уявлень про вивчений матеріал, неспроможний виконати жодне практичне завдання. Аналіз твору відсутній, стиль, зміст, жанр, форма не визначені.

12. Методичне забезпечення

- 12.1. Робоча програма навчальної дисципліни.
- 12.2. Силабус навчальної дисципліни.
- 12.3. Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів освіти.
- 12.4. Друковані нотні матеріали.
- 12.5. Завдання для поточного, семестрового, підсумкового контролю.

13. Рекомендована література

Основна

1. Сенік О.Д., Аналіз музичних творів: практичний довідник. К., 2023. 44 с.
2. Степурко В.І., Аналіз музичних творів: навчальний посібник. К. : НАКККіМ, 2020. 140 с.
3. Фіськова Н. Я., Нечепуренко О. І. Аналіз музичних творів : навчальний посібник. Вінниця : ТОВ «Вінницька міська друкарня», 2022. 108 с.
4. Шурдак М. І. Аналіз музичних творів. Теоретичний матеріал для практичної та самостійної роботи. Частина 1. Луцьк, ВНУ ім. Лесі Українки, 2022. 23 с.

Додаткова

1. Бортнік А., Музичук І., Пастуханова Н., Чайковська О. Аналіз музичних творів. Рівне, 2011. 130 с.
2. Мартинюк В., Овчарова С., Щитова С. Поліфонічний зошит юного бандуриста: навчально-методичний посібник. Дніпро : Ліра, 2023. 48 с.
3. Мартинюк В., Овчарова С., Щитова С. Українська пісня у поліфонічних творах для бандури: навчальний посібник. Дніпро: Ліра, 2017. 68 с.
4. Лютько Л. П., Горчакова І. О. Теорія музики (I курс): навчально-методичний посібник. Дніпро : Ліра, 2025. 100 с.
5. Лютько Л. П., Горчакова І. О. Теорія музики (II курс): навчально-методичний посібник. Дніпро : Ліра, 2025. 112 с.
6. Лютько Л. П., Горчакова І. О. Теорія музики (III курс): навчально-методичний посібник. Дніпро : Ліра, 2025. 108 с.
7. Лютько Л. П., Горчакова І. О. Теорія музики (IV курс): навчально-методичний посібник. Дніпро : Ліра, 2025. 112 с.
8. Сіненко О. О. Аналіз музичних творів : практикум. К.: Ліра-К, 2017. 112 с.
9. Скоромний В.П. Аналіз вокально-хорових творів : практикум. К.: Ліра-К, 2017. 80 с.
10. Скоромний В.П. Аналіз музичних творів : практикум. К.: Ліра-К, 2017. 78 с.
11. Смаглій Г., Маловик Л. Основи теорії музики : Підручник для навчальних закладів освіти, культури і мистецтва. Х. : Факт, 2005. 384 с.
12. Побережна Г., Щериця Т. Загальна теорія музики. К., Вища школа, 2004. 304 с.

14. Інформаційні ресурси

1. Дніпропетровська державна обласна універсальна наукова бібліотека
[http:// www.libr.dp.ua/](http://www.libr.dp.ua/)
2. Національна бібліотека України ім. Вернадського
<http://www.nbuv.gov.ua/>
3. Народна бібліотека України
[http://www. biglib.com.ua/](http://www.biglib.com.ua/)

4. Харківська музично-театральна бібліотека

<http://www.artlib.iatp.org.ua/>